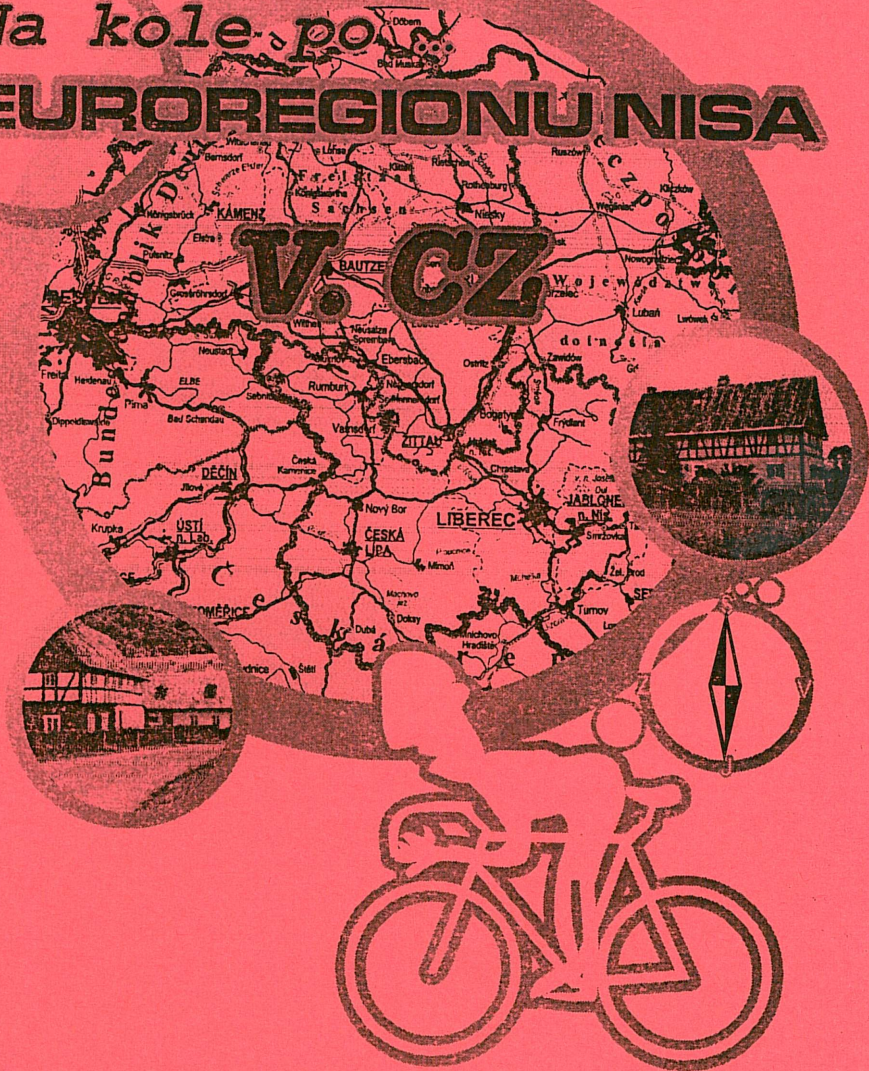

Na kole po EUROREGIONU NISA

This project is supported by European's Union Phare Programme
Tento projekt je podpořen Evropskou Unií z Programu Phare

OBSAH

	<i>str.</i>
> Z Hamru do Žitavy - místy pro horská kola.	1
> Ze Zákup do Mařenic - stále podél Svitávky.	3
> Z Mařenic do Libchavy - cesta stavebních památek.	5
> Hejnice - Nové město pod Smrkem - nová cesta do Polska.	7
> Frýdlantská nížina - překvapení pro cyklisty.	9
> Podél Polské hranice - kousek do Saska, Frýdlant - Andělka.	11
> Přes Rašovku na golf do Rozstání.	13
> Oldřichovské sedlo - Bulovka - Višňová - z Jizerských hor do nížin.	15
> Z Liberce do Jablonce nad Nisou - přes Jizerské hory.	17
> Malý maraton z Turnova až na hrad Kost - po pokladech Českého ráje.	19

Z Hamru do Žitavy - místy pro horská kola.

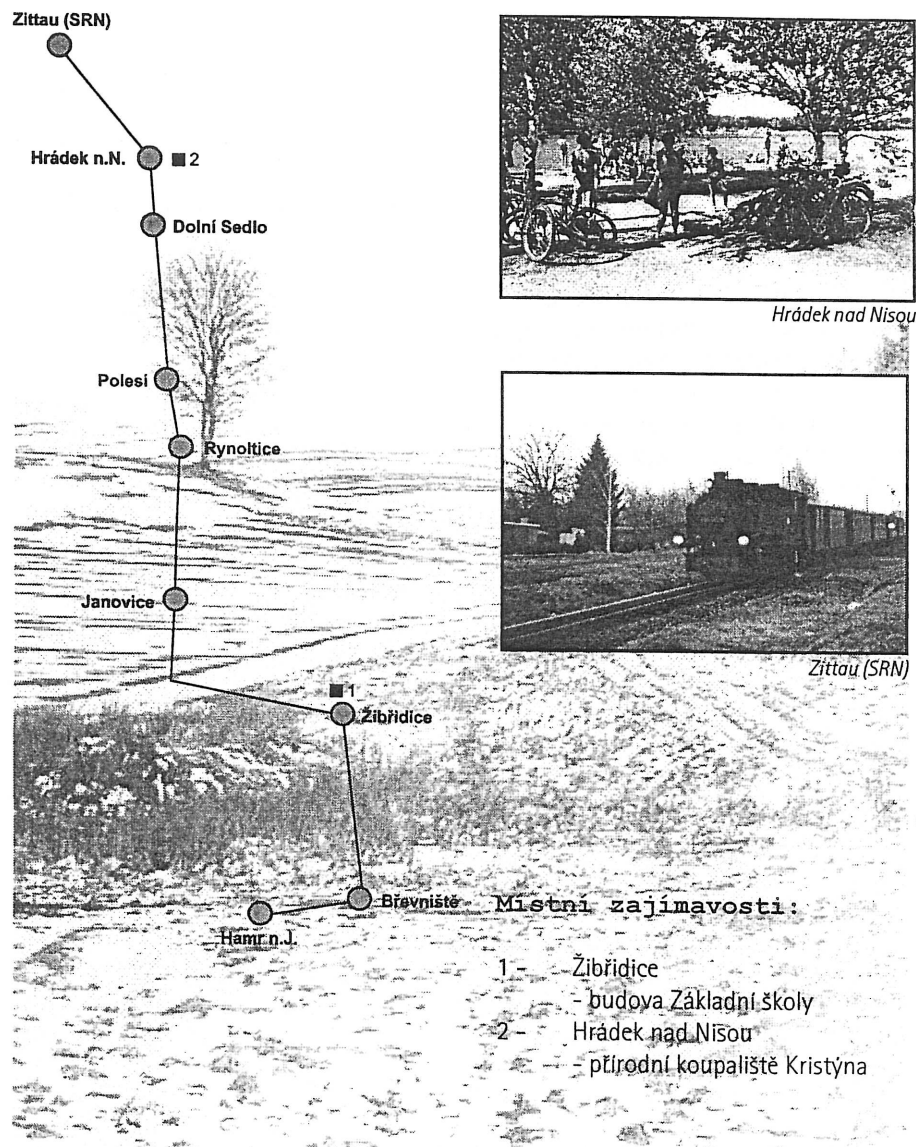
Hamr na Jezeře již opět patří rekreaci a sportům. Nabídka je dost široká a připravuje se i půjčovna kol. Pro případné klienty a pro časté hosty s horským kolem nabízíme delší výlet do krásného města za hranicí, do Žitavy.

Hladina jezera je v nadmořské výšce 314 m.n.m., cestou překonáme hřeben Lužických hor a výlet ukončíme v podobné výšce. Tak šlápneme do pedálů po silnici podél jezera směrem na Břevniště. Silnice stoupá na první hřebínek a již klesáme podél zajímavého obchodu, kde je i tábořiště a "army" prodejna. Zatáčíme do vsi a míjíme hospodu a dál již po rovině, kolem chalup a chaloupek. Po levé straně projedeme kolem pomníku a kousek dál odbočíme po široké cestě, která stoupá vzhůru k lesu. Zde před léty jezdilo mnoho autobusů a vozilo horníky do práce na šachtu Křižany. Kopec je táhlý a na vrchu odbočíme na velké autobusové nádraží. Dnes je tu vše pusté, pozvolna tu vítězí břízy, tráva a rez. Děti tu rády jezdí kolem stanovišť, která připomínají Florenc. Zde se o některých víkendech jezdí soutěže dětských závodníků na bezmotorových vozítkách. My se pokoukáme po zašlé slávě bývalé šachty a vlevo pokračujeme po silničce až k budce, která měří ekologické znečištění vzduchu v okolí. Zde do polí odbočuje kamenitá cesta s řadou záludností. Začíná úsek pro horská kola.

Než odbočíme, je dobré rozhlédnout se po kopcích před námi. Je to skutečně neobvyklý pohled na Ještěd a

hřeben k západu. Pomalu sjíždíme do údolí a za pastvinami vykukují první domky, to jsou Žibřidice. Na závěr přejedeme Ještědský potok a již do leva odbočujeme po proudu potoka do Žibřidic. Dlouhá rovinka nás vede kolem bytovek, na návrší je velká fara a kostel, dál pak je škola, hospoda, obchod. Dál již zástavba domků a chalup řídne. Asi jeden kilometr ještě obcí, a pak již odbočíme, rozcestník míří vpravo do Janovic. To je krásný úsek, cesta se lehce vlní, široké údolí kolem, upravená políčka, hájky a občas kříž a Boží muka. Pak klesáme lesem, kolem skal a již opět stoupáme kolem chalup prudký stoupák až ke kapličky. Dál jedeme po silnici a po ujetí asi 2 km jsme v Rynolticích. Zde je krásných chalup, často míjíme sochy a kolem kostela a nádherné fary hledáme pod silnicí č. 13 malý podjezd a už jsme v CHKO Lužické hory. Dál jedeme podél potůčku na osadu Polesí. Zde je další nabídka skalních útvarů a vyhlídek. Na návsi je pěkné koupaliště a chata KČT. My se vydáme dál po silničce k Černé Louži. Zatočíme do kopce do lesů vzhůru na Horní sedlo. Tam zdoláme kótu 532 m.n.m. a kolem kapličky, bunkru a rozcestí klesáme do nížin. Rozjetí se prořítíme osadou Dolní Sedlo a již se blíží Donín. Na silnici zůstaneme a po proudu Nisy míříme Loučnou k hranicím a k Hartavě. Krásný chodníček vede až do Žitavy. Máme najeto 25 km a jsme v Sasku. V kapse musíme mít cestovní pas pro případ kontroly.

Ze Zákup do Mařenic - stále podél Svitávky.

Tato trasa patří k nejkrásnějším v regionu. Vhodná je převážně pro rodiny s dětmi. Milovníci horských kol a terénů musí zamířit výše do hor. Svitávka je půvabná říčka a lidé na jejím břehu po staletí žili a provozovali různá řemesla. Kraj je pohádkově malebný, na trase potkáte zajímavé chaloupky i vyjímečná sídla, příroda zde vykouzila v údolích příjemné lučiny i močály, návrší a zátočiny jsou tu často se skálou pískovcových stěn či věží a balvanů.

Tak vyrazíme na trasu. Doprava do Zákup je možné vlakem ČD či přijedeme z nedalekých rekreačních center. Pokoukáme po městě a již podél zámku míříme k odbočce na Kamenici. Ještě pár chaloupek a již jsme u říčky. Přejedeme most a opět odbočujeme vlevo. Míjíme tu první pískovcové skály, kolem říčky jsou bohaté rákosiny a močály. Ještě nás malinko vyruší Nové Zákupy. Soubor staveb, které tu zanechala Sovětská vojska, a která v této krajině působí tvrdě a průmyslově. Projedeme pár zatáček a jsme v milé krajině. Na návrší se mění výhledy k okolním vrchům, v údolích meandry říčky. Velenice nás vítají domem na skále, řadou církevních prvků na domech i ve skalách. Zde jedeme pomalu a koukáme se po okolí. Odbočuje tu cesta na Brniště, ale my se držíme říčky a skoro po rovině míříme dál. Za vsí opět skalní hrady a mohutné stěny vytvářejí kouzelné kulisy. Zde někde byly ve skalách podzemní kanály jako

náhon vody k brusírnám skla v minulém století, za války tu byly i podzemní vojenské továrny, Sověti tu měli tajné sklady a nyní se tu ukládá zelenina na zimní použití. Další obec Svitava nás vítá vesnickým hřbitůvkem a souborem chalup podél řeky. Dojedeme k malým obchůdkům i hospůdkám, můžeme si dát malé občerstvení. D81 odbočuje silnice na Sloup a Nový Bor. Zde můžeme nahlédnout do nové sklárny ve staré textilní továrně. Pan Bořek Šípek tu má tým šikovných sklářů, kteří vytvářejí kumštovní věci. Sklárna má zajímavé jméno - AJETO. Dál vjíždíme do obce Lindava. Po levé straně máme mohutný vrch Ortel - 554 m.n.m., o kterém se zachovaly pověsti o tajuplné minulosti hory. Zde také je místo na řece, kde začínají na jarních vodách odvážné výlety vodáků na rozbouřených vodách Svitávky.

Jsme také v místech, která sklářskou minulost již zažívala. Sklo si řemeslníci nosili v nůších z Boru, zde se po chalupách brousilo a malovalo. Lindava patří pod město Cvikov a zde všude kolem byl také textilní průmysl a drobné domácí provozy. Velké chalupy statků tu napovídají i o dobrém hospodaření místních sedláků. Mnoho škod tu po sobě zanechaly Státní statky. Řada domů byla poničena či zanedbanou údržbou postupně zanikla. Na dalším rozcestí míříme na Kunratice u Cvikova a můžeme si od silnice odbočit ka Skalní smrti. Kolo budeme úzkou pěšinkou tlačit, ale

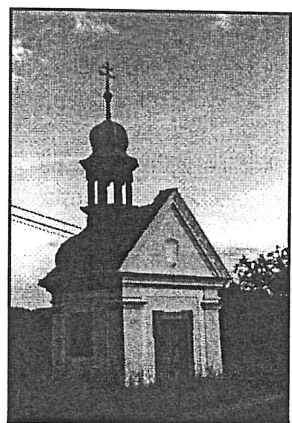
nádherná stěna s plastikou dramatického děje stojí za trochu námahy.

Rada domků zde patří chalupářům, a tak se některé zahrádky a stavení přímo předhánějí v upravenosti a údržbě památných prvků. V obci je zanedbaný, ale stavebně zajímavý kostel. U mostu je známá hospoda s dobrou kuchyní, nedaleko náhonu končí v starobylé stavbě mlýn. Na návsi stojí pomník císaře pána. Stále proti vodě jedeme k lesu a již tu jsou krásné nové rybníky. V létě tu některé výlety končí. My ještě projedeme Mařeničky, vystoupáme jeden větší kopeček a jsme v cíli dnešní túry – v Mařenicích. U silnice je nabízen tenis v hezkém prostředí turistické cesty po okolí. Kdo nezná místní kostel, ten musí došlapat až do vsi a podívat se na nově opravený, nejkrásnější kostel v kraji. Stavitelem byl Octavio Brogio. Ještě jedna specialita! Kousek naproti paní domácí prodává po celý rok živé ryby. Běžte ji vyzkoušet, má i výbornou zmrzlinu.

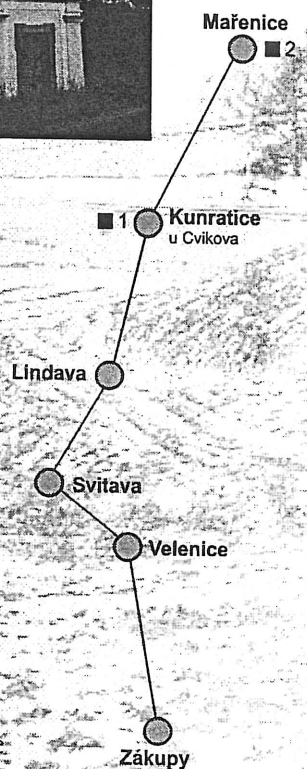
Tak šťastnou cestu domů, nejbližší nádraží ČD je v Jablonném v Podještědí. Ujeli jsme asi 16 km, do Jablonného to máme ještě 8 km navíc.

Místní zajímavosti:

- 1 – Kunratice u Cvikova
 - náhon na řece Svitávce
- 2 – Mařenice
 - koupání

Velenice

Z Mařenic do Libchavy – cesta stavebních památek.

Mařenice máme popsány již v několika výletech, a tak si namíříme do kraje a řekneme si, co nás čeká na trase. Start máme tentokrát přímo v centru obce, kde je most přes Svitávku, stará fortelná hospoda a vedle stojí obecní úřad, pošta a nedaleko na kopečku kostel. Jsme 4 km od hranice s Německem, asi 8 km od Jablonného a prakticky v klínu Lužických hor. Trasa bude dlouhá asi 20 km a budeme končit v CHKO České středohoří. A můžeme roztočit kola po rovině na Trávník u Cvikova.

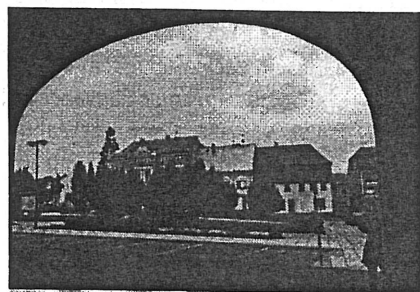
Domy rychle končí a začíná krajina poliček, lesů a začínají první pískovcové skály zajímavých tvarů. Zavoní borový les a začíná obec Trávník. Zde byly sklárny již někdy ve 14. Století a později se v okolí kutalo železo. Dnes tu převládají chalupáři, honosný je penzion Zámeček s malým parkem. Dál nás čeká další úsek silničky většinou lesem a podél skal. Nedaleko silnice vede modrá turistická značka na dříve slavný Křížový vrch. Cesta klesá do městečka průmyslu i památek. Jsme ve Cvikově. Dříve známá Severka a staré textilky tvořily minulost místního podnikání. Je tu i známý strojírenský podnik na výrobu tiskacích strojů. My se přes potok vyhoupneme na čtvercovém náměstí. Západní část domů byla zbořena, a tak tu trčí paneláčky. Za nimi vlevo je starobylý kostel sv. Alžběty z roku 1391. Patří k nejstarším v kraji a má šindelovou střechu. Kolem náměstí jsou milé uličky,

dříve tu voněla pekárna, kousek dál je dům s malou sklárnou. Ven z města vyjedeme podél kostela a namíříme přes světelné semaforey dál na Sloup. Míjíme bývalé nádraží a dům dětí, sportovní areál a učiliště. Pak nás čeká několik stoupání a sjezdů, za lesem začíná rekreační oblast Sloup. Rybník se dnes jmenuje Radvanecký, první osada vesměs samé rekreační objekty, tak to je Maxov. Také Sloup už známe z jiných výletů, a tak projedeme obcí ke kostelu, dále k zámku a k hradu. Za hradem cesta stoupá k rozcestí U trpaslíků a opět rovně na Pihel. Při sjezdu do obce míjíme mohutnou chalupu a u ní malý kostelík Máří Magdalény. Jedeme na Skalici u České Lipy.

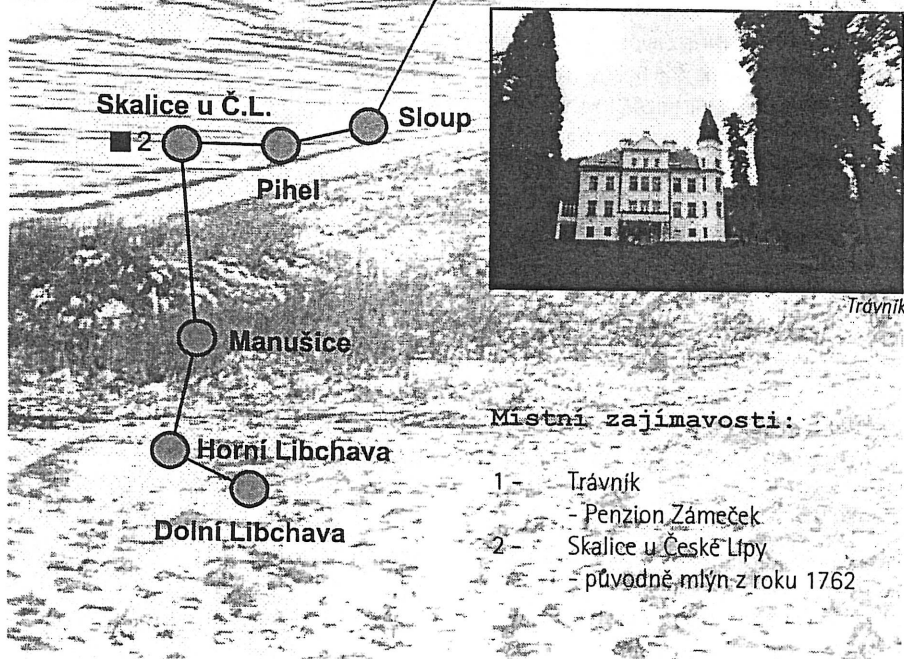
Projedeme kolem rybníků a přejedeme hlavní silnici od Nového Boru. Zde je ještě jednou obec Pihel a stromořadím stoupáme na návrší a dál sjíždíme ke Skalici. Na vrchu aleje, bude-li výhled, máme před sebou hřebene vrchů, kde je známá obec Prácheň a vlevo Slunečná. Tam se jezdí v zimě za sněhem. My klesáme k obci a v zatáčce je dům jako hrad. Byl to původně mlýn na řece Šporce a nese datum nad vchodem 1762. Dnes je hezky upravený a slouží obchodu. Pár metrů a jsme na silnici a odbočíme vlevo. To již přijíždíme na malé náměstí s pomníkem, krásnou farou a kostelem z roku 1782. Silnice se drží říčky a už jsme v Manušicích. Dokonce mineme opravnu jízdních kol s

hodným panem šéfem. Dál již skoro nížinou vjíždíme do Libchavy. Můžeme jít pokoukat na zámek z roku 1574 a na vláček do České Lípy máme jen 4 km.

Cvikov

Místní zajímavosti:

- 1 - Trávník
 - Penzion Zámeček
- 2 - Skalice u České Lípy
 - původně mlýn z roku 1762

Hejnice - Nové město pod Smrkem - nová cesta do Polska.

Tento výlet bude přes hranice do sousedního Polska, a tak si bereme do kapsy cestovní pas. Celá trasa až k hranicím bude sotva 15 km dlouhá, začátek je více koncipovaný, závěr už bude rovnější.

Hejnice mají nadmořskou výšku kolem 370 m.n.m., protéká tu krásná, čistá a trochu divoká řeka Smědá, ještě plná balvanů a peřejí. Domy a stavební památky stojí za malý okruh městem, zastavte se u koupaliště i u kostela, také místní pekárna má co nabídnout. Ve městě jsou i dobré ubytovací možnosti, řada dobrých hospůdek a vládne tu lázeňská atmosféra, kterou ovlivňují nedaleké lázně. Tam se hned vydáme. Cestu ale volíme jinou, než po silnici. Pojedeme nejdříve k nádraží ČD, pak dále podél koleji směrem na Bílý Potok. Tam železnice končí. My z hezké cesty za pilou a sportovním areálem odbočíme směrem k hřbitovu. Zde je rovinka s nádherným výhledem na hřebeny Jizerských hor. Dál cesta začíná stoupat a míříme panelovou cestou k lesíku vlevo. Po stoupání opět vyhlídkovou cestou dojedeme k parku a pomalu sjíždíme do Lázní Libverda. Další lákadla tu čekají na výletníky. Můžeme ochutnat místní minerální vody, voňavé oplatky a prohlédnout si nádherné parky. Asi uprostřed lázní odbočuje silnička k Obřímu sudu a hezky stoupá. Kopec nás určitě zahřeje, kdo nezná hospodu v obrovském sudu, ten musí pár metrů odbočit od silnice a toto unikátní dílo si prohlédnout.

Dál nás silnička vede nad obcí Peklo k osadě Přebýtek. Zde bývají v létě tábory a houfy rekreantů. Uzké stromořadí nás klesáním přivede k obci Ludvíkov pod Smrkem. Je tu hezký kostelíček a chov závodních koní. Cesta již přímo míří na město Nové Město pod Smrkem. Zde bydleli dříve horníci, a tak jsou ulice pravouhlé, náměstí také a za městem se tyčí vrchol Smrk (1124 m.n.m.), poblíž je Měděnec, kde se těžilo a dnes se město snaží zpřístupnit některé staré školy pro turisty. Ve městě je otevřeno nové muzeum a je tu hustá síť značených turistických cest, které se využívají i k výletům na horském kole. Město má také koupaliště a dnes hlavně čilý obchodní ruch díky novému hraničnímu přechodu. Cesta k hranicím vede opět po široké silnici a cestou míjíme velký hřbitov s opravenou hrobkou rodiny Klingerů. Dál již vjíždíme do lesních celků a pomalu přijíždíme k hranicím.

Zde se odbavují i osobní auta, ale turisté tu většinou nečekají. Nabídka výletů za hranici je různá. Můžeme odbočit do hor a dát si horské túry za hranici je různá. Můžeme odbočit do hor a dát si horské túry po severních úbočích Jizerských hor. Také se dá projet podél hranice a zamířit do většího města Lešna a návrat domů směřovat na hraniční přechod v Srbské.

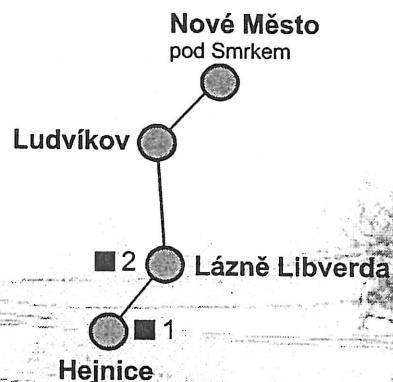

Hejnice

Lázně Libverda

Místní zajímavosti:

- 1 - Hejnice
kostel
- 2 - Lázně Libverda
centrum lázní s léčivým
prámenem

Frýdlantská nížina - překvapení pro cyklisty.

Naše nabídka výletů je určena hlavně turistům a výletníkům, kteří chtějí stále poznávat nová místa a zajímavosti v krajině. Jsou jiní, kteří rádi jezdí na stejná místa, sportují na svém okruhu, Jizerské hory mají právě takovou klientelu. Jsou tu klidové cesty i kouzla hor, památky a zajímavosti a navíc spousta útulných chalup a hospůdek. V zimě ale mají patřit lyžařům! Málokdo ale ví, že kousek níž po proudu řeky Smědě začíná nížina, nabízející ježděníčko skoro celoročně. Místní lidé, kteří chtějí lyžovat, musí v zimě vystoupat kus cesty ke Smědavě, aby si užili sněhu. Nížina je na sněh skoupá, a tak máme šanci hezky se provětrat na kole po celý rok.

Nyní tedy krátký, ale příjemný výlet podél řeky Smědě. Z Hejnic do Frýdlantu (náměstí = 290 m.n.m.), necelých 12 km stálého, mírného klesání s jedním kopečkem, s řadou památek a hezkých chaloupek.

Hejnice již známe z minulých výletů, jsou 375 m.n.m., okolní stráně a strže dosahují 800 až 1000 m.n.m., působí romanticky a velehorský. Nás ale cesty povedou opačným směrem. Přejedeme most u kostela a po modré turistické značce se vydáme po okraji města ven do krajiny. Modrá turistická značka je stará polní cesta, po té se můžete vydat sami, ale někdy jindy. Dnes se dáme dál po zelené a již míříme k Frýdlantu. Silnička je už na katastru obce Raspenava a kdo jede pomalu, kouká vlevo i vpravo. Projedeme

přímo kolem hospodářství s chlévem a kravičkama, pak náhon a velká textilní továrna, tu zelené pláně a kamenný dům ze žulových balvanů. Na řece je kamenitý jez i klidný náhon, bohaté velké domy i malé chaloupky bývalých horalů a dřevorubců. Kdo má štěstí, tak potká motoráček jak houká u přejezdu a budeme trať i podjíždět. Je dobře, že tuto železnici uchránili místní lidé před zrušením. V Raspenavě u nového železného mostu přejedeme hlavní silnici a opět po klidové ulici jedeme dál, kolem zahrádek a nedaleko koupaliště. Zde cesta odbočuje do Pekla, ale tam musí každý na vlastní nebezpečí! Naopak za řekou uvidíme secesní kostel a faru, tam je dobře se zastavit a pomodlit se u krásné kapličky. Zpátky na značku a dál po proudu. Jede to skoro samo, je tu příjemný kraj a koukání. Při křížení silnice na Krásný Les je zajímavá selská hospůdka přímo u cesty. Dál se nám cesta vine po pěšinkách k vodě. Kdo spěchá, může již po silnici přímo do Frýdlantu, kdo je bádál, má tu možnost vyhledat smírčí kříž ukrytý na chodníčku u vody. Cesty se opět setkávají a malým kopečkem již opouštíme Raspenavu a pomalu začínají vykukovat první střechy v plné kráse a dovede nás kolem statků až ke škole a zámku. Nabídek je tu mnoho, já osobně rád zajdu vždy znovu do muzea na náměstí. Mají tam jízdní kola z minulého století a tisíce jiných památek. Na vlak ČD máme slabý jeden kilometr.

Frýdlant v Č.

Raspenava

Hejnice

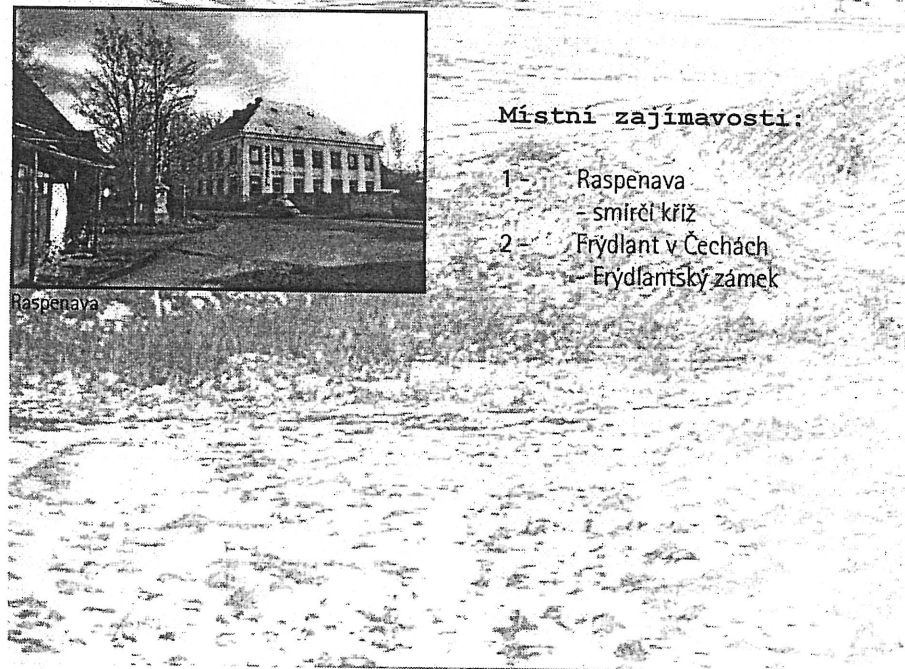
Frýdlant v Čechách

Raspenava

Místní zajímavosti:

- 1 - Raspenava
- smírčí kříž
- 2 - Frýdlant v Čechách
- Frýdlantský zámek

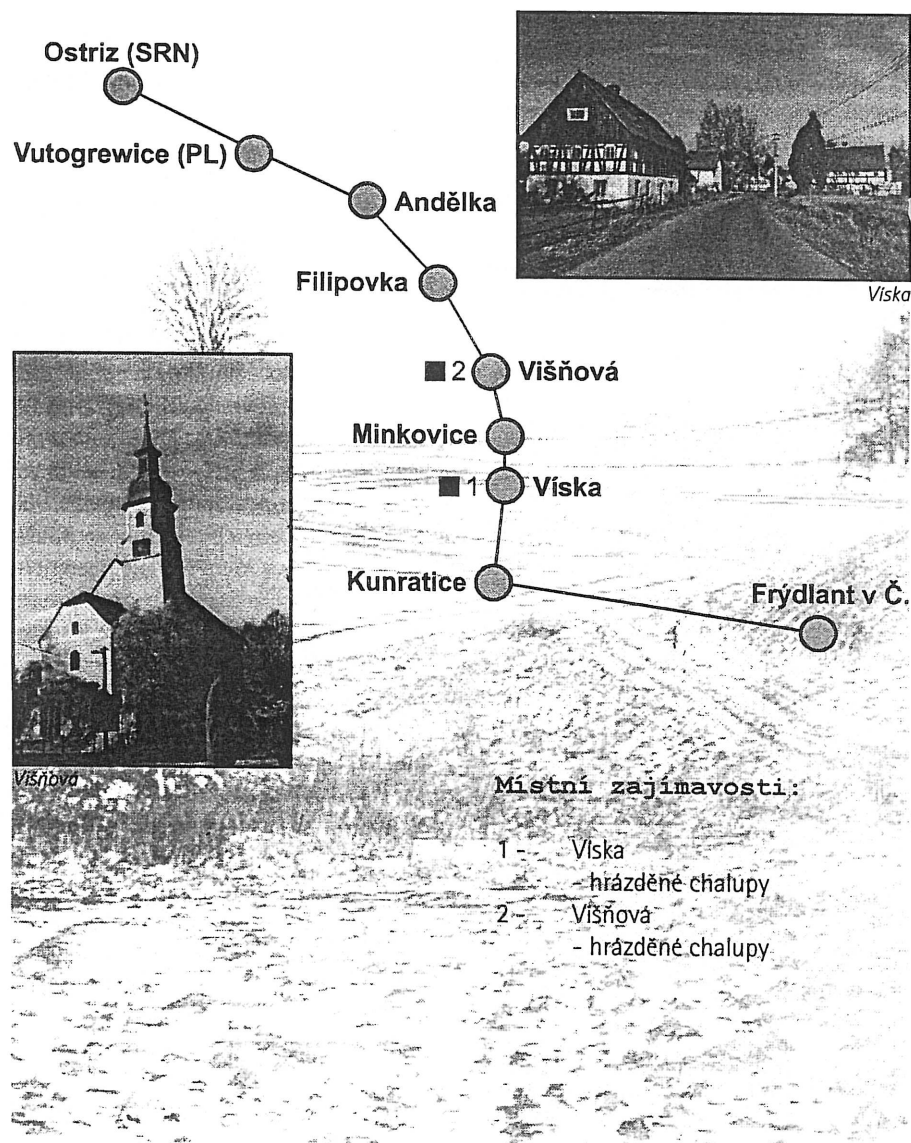
Podél Polské hranice - kousek do Saska, Frýdlant - Andělka.

Město Frýdlant postupně buduje ubytovací kapacity, a tak se dít pobýt jak v chatkách pod zámek, tak nedaleko v kempu. Zámecká paní připravuje ubytovny nedaleko zámku. Památek a zajímavostí má Frýdlant tolik, že můžete přidat jeden den pobytu jen na místní prohlídky. Je tu i zbytek úzkokolejné železnice, několik kostelů, zbytky městských hradeb a několik kašen, která dříve nabízely pitnou vodu měšťanům. Na náměstí je informační kancelář s nabídkou výletů do okolí. My se vydáme k hranicím a dále podél řeky Smědé k budoucímu hraničnímu přechodu v Andělcích. Výlet to je méně náročný. Při otevření hranice je cesta do Německa náročnější, spíše pro horská kola.

Tak si trasu vyzkoušíme. Silnice na Kunratice vede místy, kde se dříve klikatily koleje železničky do Hejmanic. Dnes v krajině se již těžko vyhledává bývalé těleso úzkokolejky. My jedeme širokou silnicí kolem nové továrny a bývalého Elitexu. Zde se vyráběly textilní stroje. Dále již lesíky a polička, pár křížků u cesty, a pak již odbočení do obce Kunratic. Obec má hezký kostelík na návsi a řadu honosných chalup a statků. Mírným stoupáním míříme opět do polí. Po sjezdu se cesta točí, jsme na nadjezdu železnice a hned následuje most přes řeku Smědou. Přímě proti mostu stojí malá vodní elektrárna. Vlastní vodní dílo je výše proti proudu, jen náhon nad domem dává tušit sílu vodní energie pro kola turbin. Další domky obce Víska jsou

práve poklady místních stavitelů z minulého století. Zde by stálo za to vyhlásit skanzen nad souborem hrázdných domů. Další zajímavostí obce je, že se tu na návrší těžilo uhlí. Důl Josef byl na starých mapách a je možné, že se tu pokusně začne opět těžit. Dále za obcí začíná území, které často postihují záplavy. Široké roviny, luka, místní močál, to vše je dílo řeky Smědé, která dovede za dešťů zaplavovat i měnit koryto. Přejezd a nádražíčko, to jsou Minkovice. Můžete použít obě silničky, které se později opět spojují. Jedeme do Višňové. Domy tu mají zvýšená přízemí, to je ochrana proti velkým vodám. Kostel v obci je zatím ve špatném stavu, postupně se upravuje. Dále je Polevsko, povrchové doly a haldy vytěžené zeminy, která tvoří nepřijemnou a nebezpečnou kulisu hranic. Snad i to se jednou změní k lepšímu. Dále již jedeme opět v blízkosti řeky. Jezdí tu vláček motoráček, je tu ještě pár továren a stále pořádné hrázdné a kamenné domy. Je tu použito zajímavé střešní okénko a domy působí jako malé záměčky. Cesta vede na Filipku, a pak již stoupání na Loučnou a Andělku. Jsme opět u hranic. Za kostelem vede cesta, kde se občas otvírá přechod do Polska. Ujeli jsme 20 km. Do obce Lutgniewice máme 2 km, dále do SRN v Ostritz ještě 4 km. Cesta je členitá a zatím jen pro horská kola. Nádherný Marienthal je o 1,5 km dále.

Přes Rašovku na golf do Rozstání.

Výlet je možno začít i v Jablonci a po popsané trase se napojit na Šimonovice. Výletníci z Liberce budou startovat z náměstí Na Rybníčku. Toto místo se má v budoucnu stát startem i cílem nových budovaných cyklotras. Zde tedy vyjedeme k nádraží ČD a dál ulicí podél kolejí směrem na Pilínkov. V Doubí se napojíme na modrou turistickou značku a ta nás přes pole a přes přejezd vyvede na silnici k Preciose. Zde sjedeme na rozcestí a po rovině k Minkovicím začneme stoupat na Šimonovice. Tady začíná horská prémie. Někteří tuční kolegové si tento výstup dávají pro zhubnutí. My se budeme věnovat okolní přírodě a památkám. Silnice často zatáčí a klikatí se, později již stoupá obloukem k sedlu Rašovky. Po levé straně můžeme starý lom, kde se dnes sběratelé pokoušejí sekát z malafýru malé acháty. Na hřebenu byla místa, kde se kutal jaspis. Taková malá Kanada. I stromy tu jsou ošlehané, zkroucené a zakrslé. Jsme 610 m.n.m. a máme před sebou překrásný výhled do Podještědí a začínají i staré původní chaloupky. Jsou tu i políčka a hospodáři se tu jako za stará, dá se tu zahlédnout i zapřažená kravka. Sjíždíme mírně k Proseči pod Ještědem. Tady se rovinka mění v prudkou stráž a navíc v husté zatáčky. Také zde se na polích nacházejí drahé kamínky. My ale míříme na golf, a tak ještě dál asi 1 km a odbočujeme na obec Javorník. Nyní již opět rozumnou cestou míříme do míst,

kde na turisty ličeji zajímavá lákadla. Vyrostl tu nový hřebel, nedaleko pivní lázně. Prý se tu vědecky řeší léčivé účinky pivního moku na lidský organismus. No, kdo chce kam, pomozme mu tam. My máme pod sedlem golfové hole a míříme dál. Pro zpestření si dáme ještě fajnové stoupání do obce Světlá pod Ještědem. Zde se podařilo upravit řadu místních cest a pěšinek, a tak se tu dá projíždět kolem hezkých chalup a je tu jak pěkné koukání na Ještěd, tak nádherné výhledy daleko do kraje. Ve Světlé je opraven milý kostelíček, naproti je stará lípa a socha paní Karolíny. Také tu je stará hospoda, kolem které vede hezký upravený cesta. Kolem sochy v polích sjíždíme do Rozstání. Zde převládají nové domky.

Nyní již po silnici dojedeme k místu, kde stojí křížek z povídky K. Světlé "Kříž u potoka". Dolů po silnici sjíždíme na rozcestí a vlevo na Český Dub. Kolem hřiště a cestou, která nese opět jméno Karolíny Světlé sjedeme k Dolní Vsi - Rozstání. Zde nás již tabule směřuje do posledního kopečka a jsme na anglickém trávníku. Po levé ruce je cvičné hřiště. Dále kolem jsou již připraveny mistrovské jamky pro budoucí přeborníky.

Z Liberce jsme natočili 22 km, pro vášnivě hráče se v okolí budují i ubytovací kapacity. Čas tu krásně ubíhá a je tu příjemně.

Liberec

LIBEREC

■ 1

Minkovice

Světla p.J.

■ 2

Horka

Rozstání

Javorník

Proseč
pod Ještědem

Místní zajímavosti:

- 1 - Liberec
- CHKO-Jizerské hory
- 2 - Světla pod Ještědem
- muzeum K. Světlé

Světla pod Ještědem

Oldřichovské sedlo - Bulovka - Višňová - z Jizerských hor do nížin.

Cestu z Liberce na Mníšek a Oldřichov již máme popsanou, a tak náš výlet začneme u milé hospůdky, kde se říká "U kozy", ale jmenuje se "Hausmanka" po původním majiteli. Další cíle nám některým zatím znějí jako známá a neznámá jména. Bulovka není nemocnice, ale zajímavá obec. Pertoltice máme v regionu ještě jedny, Předlánci mají své kouzlo a Višňová nejsou jen vrtochy řeky Smědé.

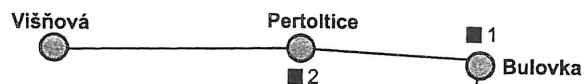
Vydáme se na túru a určitě objevíme zajímavá místa, která nás budou lákat k dalším návštěvám. Pojedeme po silnici a hned pod sedlem začíná řada serpentýn, kde můžeme mohutné žulové baly a skály. Sjezd končí skoro rovinkou a zde je odbočka k rybníku, kde je dobře zastavit u hráze a pokoukat na stráně bukových lesů i na hladinu opraveného rybníka. Vrátime se na silnici a již kolem domků se blížíme do Raspenavy. Zde křížíme silnici od Frýdlantu a přes most říčky Smědé vyjíždíme dál krásnou alejí stromů na Krásný Les. Cesta mírně stoupá a zde je dobře opět zastavit a pohledět zpět na hřeben Jizerských hor za námi. Silnička opět kříží hlavní tah od Frýdlantu na Nové Město pod Smrkem. My rovně pokračujeme úzkou okružní cestou vlastní obcí. Zde teče potok Řasnice v obci Řasnice, tam se můžeme vydat až si projedeme tento výlet. Naše cesta opět odbočuje vlevo, nyní již na Bulovku. Také tato obec má svůj potok - Bulovský a ten také láká k

příštím výletu. My si jen prohlédneme centrum obce, zastavíme se u opraveného kostela a pochválíme pana starostu, který v obci vybudoval turistickou ubytovnu. Postupně se opravují drobné památky a většina zajímavých míst je označena tabulkou s popisem místa s udáním letopočtu vzniku a osudy památek. Zde by se dalo jezdit a prohlížet, ale cesta nás láká dál. Proti proudu potoka začínáme stoupat k horní části obce. Cesta vede dál, až k výběžku hranic se vsí Dolní Oldřív. Nás ale zastaví vrchol stoupání, kde se cesta kříží se zelenou turistickou značkou. My odbočíme vlevo a mezi poli míříme k obci Pertoltice. Polní úsek je hezky dlouhý, cesta slušná a výhledy do kraje nádherné. Teprve u obce klesáme do údolí vsi. Také zde teče potůček - Pertoltický. Ten nás bude provázet při klesání obcí a dál lesem. Nyní opustíme značku a po silnici se dáme k centru. Na kopečku stojí starý kostel, nás ale více zláká stará formanská hospoda u hlavní silnice. Přilehlý dvůr má ještě řadu dochovaných prvků, zde formani vypřahali koně z vozu a odpočívali za silnými vraty. Hospodáři splachovali prach cest ve starém šenku.

Pod silnicí dál podél potůčku nás cesta vede na Předlánci a přes most do Višňové. Ujeli jsme 26 km, začínalo se va výšce 481 m.n.m. a řeka v Předláncích má 237 m.n.m. Nedaleko je vláček ČD a hezká cesta k domovu či k dalším výletům.

Z Liberce do Jablonce nad Nisou - přes Jizerské hory

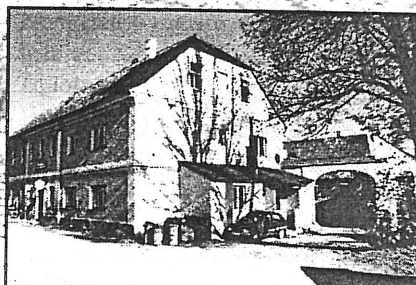

Místní zajímavosti:

- 1 - Bulovka
- kostel
- 2 - Pertoltice
- formanská hospoda

Bulovka

Pertoltice

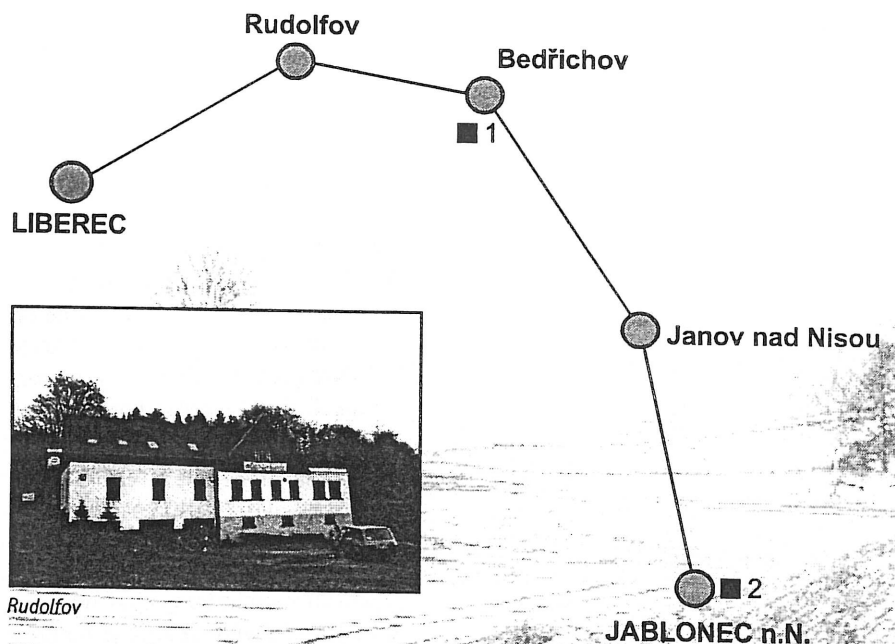
Obě okresní města se dotýkají městskými čtvrtěmi - to je trochu specialita našeho regionu. Dopravní spojení je možné vlakem ČD i autobusem, jezdí tu tramvaj MHD i taxíky. My cyklisté máme několik možností po silnici mezi auty i silničkou přes Harcov, kde je klidnější. Majitelé horských kol si ale vyjedou přes hory, přes známá horská střediska, kde je krásně v létě i v zimě. Vyjedeme z Liberce, ale dá se jet i zpět z Jablonce nad Nisou - krásná místa jsou pořád jiná.

Až bude z Liberce nová cyklostezka, pojedeme podél řeky až skoro do Stráže nad Nisou. Nyní zatím použijem silnici a ulicí Londýnskou a dál kolem Černé Nisy, nyní již proti proudu. U bývalé Tesly se mohou připojit další hosté z autokempinku Pavlovice a ze sídlišť kolem. Míříme na Kateřinky. Začínáme stoupat a již se kolem nás objevují první skály, balvany a pořádné buky - jsme v horském stoupání. Údolí se zařezává do prudkého kaňonu, mlijíme pilu a malé továrničky - každá mívala vlastní turbínu. Náhle je nám teplo v sedle, řadíme převody na pomalý výstup, kopec nekončí. Zatáčky, stromy a stále do kopce. Končí Kateřinky a začíná Rudolfovo. Přibližujeme se k potoku, malá nádržka jsme u elektrárny. Zde se údolí rozšiřuje do horských luk a chaloupek po stráních. Zatáčka, stoupání a jsme u České chalupy. Jsme 750 m.n.m., malý oddech a zase dál do lesa, další zatáčka a stoupání. Konečně vrchol, velké parkoviště a jsme v sedle Maliníku. Výška

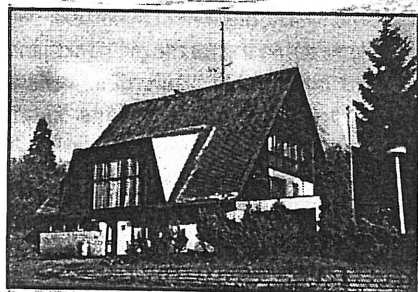
801 m.n.m., to už je norma pro hory. Zdolali jsme hory. Malé občerstvení a začínáme klesat. Do Bedřichova je kousek, jedeme kolem hezkých chalup a dáme si koukací přestávku u boudy Horské služby. Je zde mapa nabídky dalších výletů, malá přehrádka s pěkně studenou vodou a lákavé hospůdky nedaleko. To až příště, dnes jedeme pomalu z kopců a prohlédneme si kraj. Některé chalupy mají ještě komín bývalých mačkáren skleněných korálků, z některých domů vznikly horské hotely. Tady bývá o sezóně pěkně živo. Začíná Janov nad Nisou. Stále se držíme silnice na Jablonec, projedeme kolem kostela a obchodního centra, další klesání a hezkým údolím rekreatů se dostaneme ke sklárně. Až sem dříve jezdila tramvaj od Rychnova, to už je ale dávno. Sklárna je mnohem starší a vyrábí drobné skleněné dárky z barevného skla, dopřejte si malou exkurzi. Vyjedeme dál na trasu a zde začíná skupina firem s programem bižuterním. Jsme v kraji korálků a ozdob. Rovina končí křižovatkou a zde si můžeme jak odbočit na Mšeno a k přehradě, tak rovně směrem k železnici a MHD, dál do centra.

Cesta vpravo vede do Rýnovic, na Proseč a třeba do Liberce. My máme ujetou 22 km krásnou horskou krajinou a můžeme navštívit centrum, kde je řada honosných secesních domů, opravené divadlo a muzeum skla a bižuterie. Jablonec, to dříve byla Paříž severu, tak pozor na tu krásu.

Rudolfov

Bedřichov

Místní zajímavosti:

- 1 - Bedřichov
- středisko zimních i letních sportů
- 2 - Jablonec
- malé domky na kraji města

Malý maraton z Turnova až na hrad Kost - po pokladech Českého ráje.

Český ráj dnes cykloturistům nabízí více jak 250 km značených tras. Tak projedeme jednu delší túru a vyzkoušíme si, jak se po nových značkách jezdí. Start a cíl většiny okruhů je v Turnově na náměstí, u kanceláře informační služby. Zde si můžete zajistit i mapy, ubytování a další materiály pro putování. Také se seznámíte se značením, které je pro většinu hostů nové. Tabulky jsou před domem a jsou na žluté podkladu. Značení organizuje KČT a na trase je každé rozcestí označeno malovanou značkou, která má rozměr 14 x 14 cm a okrajové pruhy jsou také žluté. Pro náš výlet jsme vybrali modrou trasu, tak značky budou - žlutá, modrá, žlutá. Vyjedeme a míříme na lázně Sedmihorky, projedeme část Vrch hůra. Přetneme silnici a železnici, klid a mírná krajina nás uvítá v obci Pelešany. Zde už začínají lesy a trochu kamenitou cestou míříme na Sedmihorky.

Tento úsek je spíš pro horská kola. V lázních je na co koukat a nedaleko je řada studánek s výbornou pitnou vodou. Jednotlivé prameny jsou pokřtěné, jako ve všech dobrých lázních. Dál nás vede značka stoupáním k Hrubé Skále. Jedeme lesem, kolem skal, začíná pravý ráj, také cesta je lepší. Na zámku se moc nezdržíme, čeká nás klesání, kouzelná krajina, v údolí zámček, sochařské dílny a zajímavé sochy, dál míříme na Borek. Kousek podél říčky Libuňky a odbočujeme na Rokytnický rybník. Silnice s velmi dobrým povrchem je trochu horská premie, rodiny s dětmi

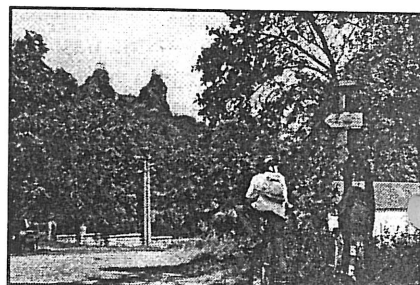
tady šlapou a vzdychají - na Troškovice je to pořádný záběr. Jsme nedaleko Trošek, děti ale odmítají další stoupání, tak si povíme něco z dějepisu, zeměpisu a rádi klesáme do lesů, údolím k rybníku Věžák. Zde je asi nejkrásněji. Když je léto a teplo, bereme plavky a šup do vody. Nejsme sami, kolem jsou rodiny s dětmi a jízdní kola, krása kolem, čistý vzduch - jsme v Ráji. Ale cesta nekončí, míříme dál, nyní podél vody chodníčkem na Pleskotský mlýn. Tady je údolí, potůček, skály silnička jak malovaná. Dál po značce bezpečně a pohodově až na konec údolí. Silnička vyběhává na návrší a dál širokou krajinou směr Libošovice.

Hezká obec, kostel, škola, náves a cesta to je tentokrát malý tankodrom. Kameny a mírné stoupání, zde jsme jeli za poledne a tak bylo dusno, prašno, ale na štěstí jen asi 1 km. Pak jsme již zahlédli Semtínskou lípu a bylo nám odměnou postát, přečíst verše a pokonit se živé pamětníci milého kraje. Dál již opět po dobré cestě klesáme a závěr skoro padáme do hlubokého údolí k rybníku a náhle vidíme hrad hradů - monutnou Kost. Opět koukáme a obdivujeme gotiku, ale i okolí včetně informačních tabulek, jak dál a kudy. Nyní máme najeto 26 km, zpátky k vlaku či k ubytování v Sedmihorkách, no ještě kousek a máme najeto skutečně Maraton. Unaveni, ale šťastni, značení je výborné - prověřte také.

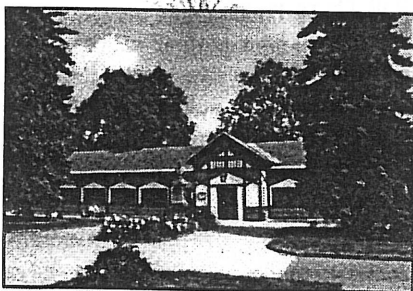

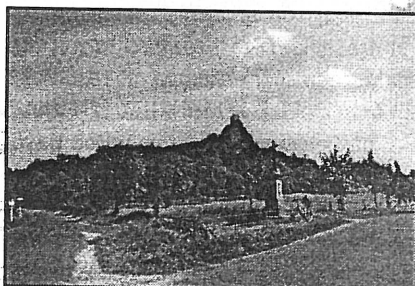
Turnov

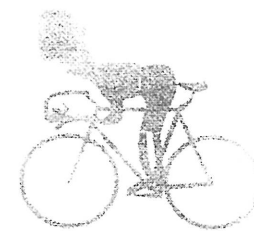
Trosky

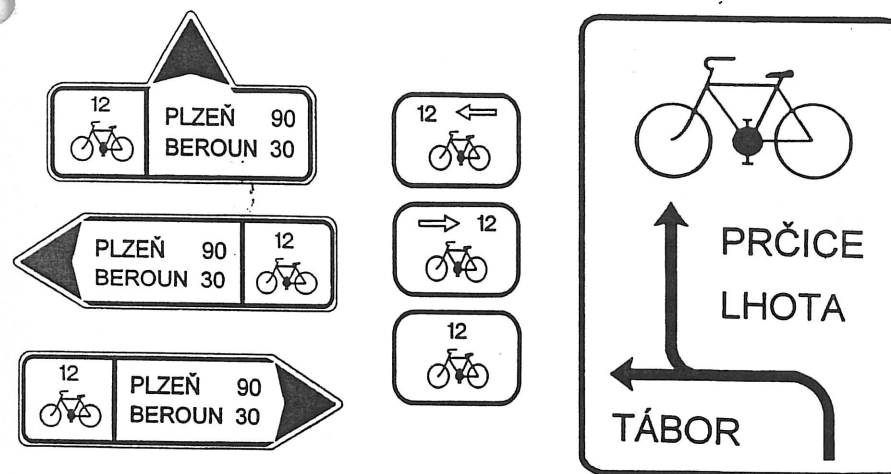
Sedmihorky

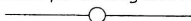
Trosky

Nové značení

Na kole po Euroregionu Nisa

This project is supported by European's Union Phare Programme.
Tento projekt je podpořen Evropskou Unii z Programu Phare.

EUROREGION

NISA

U Jezu 2
460 01 Liberec
Česká republika
Telefon: 048 - 522 62 72
Fax: 048 - 522 62 73
e-mail: j.zamecnik@arr-nisa.cz
<http://www.euroregionu-nisa.cz/>

Agentura regionálního rozvoje
veřejná agentura

U Jezu 2
460 01 Liberec
Česká republika
Telefon: 048 - 522 62 62
Fax: 048 - 522 62 73
e-mail: info@arr-nisa.cz
<http://www.arr-nisa.cz/>

Text a foto připravil:

Miroslav Těšina

<http://www.euroregion-nisa.cz/>

ernmená / frames / tourists / cyclo